

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/199/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514204107
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8514204107.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému T. H., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX M. Q. č. XXX, občan SR, v konaní o zaplatenie 2 416,51 eur s prísl. , takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1625 eur s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 31.7.2011 do zaplatenia a n a h r a d i ť mu trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 49,85 eur a z trov právneho zastúpenia v sume 225,25 eur na účet právneho zástupcu žalobcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

odôvodnenie:

Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. návrhom doručeným súdu dňa 21.7.2014 žiadal aby súd zaviazal žalovaného k úhrade istiny 2 416,51 eur s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 31.7.2011 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný uzatvoril so žalobcom dňa 10.8.2010 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobcovi sumu 3 750 eur. Žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 62,50 eur, pričom uhradil len sumu 375 eur, listom zo dňa 23.7.2011 - predžalobná upomienka vyzval žalobca žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Žalovaný dlžné splátky neuhradil, jeho dlh predstavuje sumu 2 416,51 eur.

Súd uznesením poučil účastníkov o ich procesných právach a povinnostiach.

Podaním doručeným súdu dňa 12.1.2015 žalobca na výzvu súdu ozrejmil spôsob výpočtu sankčného úroku vo výške 210,93 eur za obdobie od 31.8.2011 do 31.5.2014, ako aj poplatky vo výške 242,18 eur, pričom zdôraznil, že žalovaná suma 2 416,51 eur pozostáva

.z neuhradenej istiny vo výške 2 174,33 eur (2549,33 eur mínus platby 375 eur) a z poplatkov v sume 242,18 eur.

Žalovaný v písomnom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že sú od neho žiadané zmluvné pokuty, ktoré sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, pričom poukázal na Smernicu Rady 93/13/EHS z 5.4.1993

a rozsudky Európskeho súdneho dvora. Ďalej uviedol, že sa nachádza v zlej sociálnej situácii a prípadný dlh je schopný splácať len splátkami nie vyššími ako 30 eur mesačne.

Uznesením č.k. 2C/199/2014-33 zo dňa 14.1.2015 súd pripustil zmenu účastníkov konania a to tak, že pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, vystúpil a na jeho miesto vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako nový žalobca, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 7.2.2015.

Pojednávania sa žalobca a žalovaný nezúčastnili, neúčast' žalobcu ospravedlnil jeho právny zástupca, žalovaný napriek riadne a včas vykázanému doručeniu predvolania svoju neúčast' nijakým spôsobom neospravedlnil, preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní na podanej žalobe v celom rozsahu trval, zdôraznil, že zmluva má všetky zákonom požadované náležitosti úverovej zmluvy. S návrhom žalovaného splácať dlh splátkami po 30 eur mesačne nesúhlasil, vzhľadom na výšku žalovanej sumy ako aj skutočnosť, že žalovaný svoje majetkové pomery nepreukázal.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím právneho zástupcu žalobcu a oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a to: zmluvou o poskytnutí bezúčelovej pôžičky z 10.8.2010, Podmienkami k Zmluve o poskytnutí pôžičky, predžalobnou upomienkou, doručenkou, prehľadom splátok a úhrad, výpismi z obchodného registra žalobcu a jeho právneho zástupcu a ďalšími listinami, ktoré tvoria obsah spisu na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Účastníci konania dňa 10.8.2010 uzatvorili zmluvu o poskytnutí bezúčelovej pôžičky (č.l. 3 spisu) na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 2 000,- eur. Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že žalovaný sa zaviazal splatiť úver 60 mesačnými splátkami, po 62,50 eur, s celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť 3 750 eur, celkovými nákladmi spotrebiteľa 1 750,- eur, RPMN 32,13 %, ročnou úrokovou sadzbou 32,13 %, priemernou RPMN 20,72 % s termínom konečnej splatnosti 08/2015.

Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky Triangel je rozdelené vertikálne na XI. časti, s možnosťou vpisovania konkrétnych údajov o spotrebiteľovi a pôžičke, jeho výške,

V spodnej časti tlačiva časť XI. je priestor pre podpis klienta - dlžníka, a zástupcu spoločnosti, miesto a dátum podpisu.

Opačná strana obsahuje predtlač textu písaného veľmi drobným písmom označeným ako Podmienky k Zmluve o poskytnutí pôžičky PT-05, ktoré obsahujú odkaz na Všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú buď odoslané klientovi spolu so zmluvou, alebo určené k nahliadnutiu u Sprostredkovateľa alebo sa nachádzajú na internetovej stránke.

Všeobecné obchodné podmienky na ktoré odkazuje zmluva nie sú zo strany žalovaného verifikované.

Z obsahu zmluvy nevyplýva rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, termín splatnosti jednotlivých splátok ako aj termín konečnej splatnosti.

Z prehľadu splátok a úhrad - platobnej histórie (čl. 7 spisu) vyplýva, že žalovaný uhradil poskytnutý úver nepravidelne, uhradil len 5 splátok po 62,50 eur, poslednú dňa 22.3.2011, celkovo splatil sumu 375 eur. Podľa tohto prehľadu žalovaný dlhuje sumu 2 423,11 eur z čoho je 248,78 eur pokuta.

Podľa tvrdenia žalobcu žalovaná suma 2 416,51 eur pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 2 174,33 eur v ktorej je zahrnutá zmluvná pokuta v sume 31,25 eur a sankčný úrok v sume 210,93 eur za obdobie od 31.8.2011 do 31.5.2014 v sadzbe stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. a z poplatkov vo výške 242,18 eur vyčíslených v zmysle bodu 11 Všeobecných obchodných podmienok.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase podpísania zmluvy (k 10.8.2010) (ďalej len ZoSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index

.alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

zmeniť,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 9 ods. 6 ZoSÚ spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

Podľa § 9 ods. 7 ZoSÚ veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

Podľa § 9 ods. 8 ZoSÚ veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) účinného v čase uzavretia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 40 ods. 1 Obč. zák., ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 Obč. zák. , písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou, ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 544 ods. 1 Obč. zák. ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť porušil, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Obč. zák. zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 545 ods. 1 Obč. zák. ak z dojednávania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný platiť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto

.zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Právne posúdenie veci

Predmetom konania je zaplatenie dlžnej sumy 2 416,51 eur ktorá pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 2 174,33 eur v ktorej je zahrnutá zmluvná pokuta v sume 31,25 eur a sankčný úrok v sume 210,93 eur za obdobie od 31.8.2011 do 31.5.2014 v sadzbe stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. a z poplatkov vo výške 242,18 eur .

Po zhodnotení vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami dospel k záveru, že návrh žalobcu je čiastočne dôvodný.

Je nepochybné, že žalovaný v záväzkovo - právnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu vystupoval ako fyzická osoba, ktorá pri uzavretí zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda ako spotrebiteľa, kým právny predchodca žalobcu pri poskytovaní pôžičky vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru.

V takomto prípade je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len ZoSÚ) , ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Občianskeho zákonníka a takáto zmluvu musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

Ustanovenie § 53 Obč. zák. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar

a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedná poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať ale bo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného

.zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd zastáva názor, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom vyžadované obsahové náležitosti a predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. patrili údaje o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/) a údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§9 ods. 2 písm. k/)

Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery či pôžičky a porovnať si cenu toho ktorého úveru.

Súd je toho názoru, že v zmluve absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona a to údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

V zmluve je len uvedených počet splátok (60) a termín konečnej splatnosti (08/15) z takéhoto znenia však nevyplýva doba trvania zmluvy ani termín konečnej splatnosti úveru.

Rovnako v zmluve chýba údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§9 ods. 2 písm. k/) v zmluve je uvedený len údaj o výške mesačnej splátky bez špecifikácie koľko činí mesačná istina, úrok a iné poplatky, pričom v zmluve chýba údaj o termíne splatnosti splátok.

Z gramatického výkladom tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia, a to bol aj zámer zákonodarcu, je aby z rozpisu splátok bolo jednoznačne, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov ako aj termín ich splatnosti.

Prejednávaná zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške splátky, bez jej špecifikácie na istinu, úroky a iné poplatky bez uvedenia termínu splatnosti .

Absenciu týchto údajov zákon č. 129/2010 Z.z. sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá.

Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi iba sumu, ktorú obdržal.

Z predložených listinných dôkazov (zmluvy a prehľadu splátok a úhrad) vyplýva, že žalovanému bola poskytnutá čiastka 2 000,- eur, splatil sumu 375 eur.

Keďže súd ustáli, že zmluva o pôžičke je v zmysle citovaných zákonných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. bez úrokov a bez poplatkov má žalobca nárok len na vrátenie skutočne poskytnutej sumy t.j. 1 625 eur (poskytnutá suma 2000,- eur mínus suma vrátená 375,- eur) preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Súd zdôrazňuje, že Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

V rámci žalovanej sumy 2 416,51 eur si žalobca uplatnil aj zmluvnú pokutu 31,25 eur v zmysle bodu 11.2 Všeobecných obchodných podmienok.

Súd má za to, že toto ustanovenie o zmluvnej pokute zakomponované do Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len VOP) pre nedodržanie písomnej formy je neplatné. Ustanovenie o zmluvnej pokute nie je zakomponované v zmluve o pôžičke ale len v VOP, ktoré však žalovaný nepodpísal. Žalobca ukryl podmienky, ktoré mali byť podstatné pre informáciu spotrebiteľa pre poznanie rozsahu záväzku do VOP. Krajský súd v Prešove už v minulosti viacerými rozhodnutiami judikoval, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiať prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju súd uvedie menším písmom. Práve inkorporačná doložka môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa a predmetná vec je toho príkladom. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia vyžaduje sa pomôcka (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy (porovnaj rozsudky KS Prešov sp. zn. 6Co 135/2012, 21Co 28/2012, 3 Co 136/2013)

Podľa názoru súdu ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma súd hodnotí ako nepochopiteľný a zlý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porovnaj nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci I. ÚS 342/09. V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písané takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

Vzhľadom na neplatnosť inkorporačnej doložky sa nestali súčasťou zmluvy ani VOP.

Z uvedených dôvodov súd nepriznal žalobcovi právo na zmluvnú pokutu.

Žalobca žiadal priznať aj úroky z omeškania od 31.7.2011 do zaplatenia v sadzbe 9,5 % ročne z uplatnenej istiny.

Súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu zosplatnil poskytnutú pôžičku listom zo dňa 23.7.2011, v ktorom určil žalovanému lehotu na úhradu 3 dní od doručenia listu. List bol doručený žalovanému dňa 27.7.2011, dňom 31.7.2011 sa žalovaný dostal do omeškania.

Výška základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 31.7.2011 bola 1,5 % úrok z omeškania v sadzbe 9,5 %.

Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v sadzbe 9,5 % ročne od 31.7.2011 do zaplataenia z priznanej sumy t.j. 1 625,- eur a zvyšok žalobcom uplatneného nároku zamietol ako nedôvodný.

Žalovaný v písomnom vyjadrení vzhľadom na skutočnosť, že je v ťažkej sociálnej situácii požiadal súd o možnosť splácania dlhu v splátkach. Súd vyzval žalovaného aby preukázal svoje osobné majetkové a zárobkové pomery, výzvu žalovaný prevzal dňa 10.3.2015 avšak na výzvu súdu nereagoval, pojednávania sa nezúčastnil. Keďže súd nemal preukázané, že skutočne žalovaný je v ťažkej sociálnej situácii, jeho návrhu na povolenie splácania dlhu mesačnými splátkami nevyhovelo a uložil mu povinnosť splatenia dlhu v patričnej lehote 3 dní (§160 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Pri celkovej žalovanej sume 2 416,51 eur bol žalobca úspešný v sume 1 625 eur čo je 67,25 % úspešnosť a žalovaný v sume 791,51 eur čo je 32,75 % , z uvedeného vyplýva, že úspech žalobcu prevyšoval úspech žalovaného o 34,50 %, preto v takomto pomere má žalobca právo na náhradu trov konania od neúspešnejšieho žalovaného.

Právny zástupca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 15.5.2015 uplatnil právo na náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplataeného súdneho poplatku v sume 144,50 eur a z trov právneho zastúpenia v sume 953,49 eur.

Súd vychádzal z hodnoty predmetu sporu 2 416,51 eur, podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je odmena za jeden úkon právnej služby vo výške 101,25 eur, pričom súd je viazaný návrhom úspešného účastníka do takej miery, že nemôže priznať úspešnému účastníkovi viac alebo iné trovy, ako si výslovne uplatnil.

Odmena v takejto výške patrí za 3 úkony právnych služieb, a to:

- prevzatie a prípravu zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/),
- písomné podanie - návrh na začatie konania (§ 13a ods. 1 písm. c/),
- účasť na pojednávaní dňa 12.5.2015 (§13a ods. 1 písm. d/).

Súd nepriznal žalobcovi odmenu za úkony ním špecifikované ako : - prevzatie a príprava zastúpenia AK Tomáš Kušník, s.r.o., - vyjadrenie zo dňa 28.12.2014 a vyjadrenie zo dňa 23.3.2015, pretože ich nepovažuje za účelné. Je neúčelne aby v prípade zmeny účastníkov konania, keď v priebehu konania dôjde k postúpeniu pohľadávky (ako v tomto

prípade) a následnej zmeny právneho zastúpenia, bola dvakrát priznávaná odmena za úkon - prevzatie a príprava zastúpenia. Odmena za vyjadrenie z 28.12.2014 nepatrí jednak preto, že týmto vyjadrením boli odstránené nedostatky samotnej žaloby, jednak preto, že ho podala AK Tomáš Kušník, s.r.o. ešte predtým ako súd rozhodol o zmene účastníkov na strane žalobcu. Písomne vyjadrenie z 23.3.2015 súd taktiež považuje za neúčelné, toto vyjadrenie bolo iniciatívou právneho zástupcu žalobcu, súd je povinný vyjadrenie protistrany účastníkovi zaslať, avšak súd nevyzýval právneho zástupcu žalobcu aby sa vyjadril k zaslanému vyjadreniu žalovaného.

Celkovo patrí žalobcovi odmena jeho právneho zástupcu v sume 303,75 eur.

K tejto odmene sa pripočítava aj paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov, za 2 úkony vykonaný v roku 2014 á 8,04 eur a jeden úkon vykonaný v roku 2015 á 8,39 eur. Celkovo patrí žalobcovi paušálna náhrada jeho právneho zástupcu vo výške 24,47 eur.

Žalobcovi vznikol nárok aj na náhradu straty času vzniknutej pri ceste jej právneho zástupcu z jeho sídla do sídla súdu a späť.

Žalobca si náhradu uplatnila v zmysle § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky za účasť na pojednávaní dňa 12.5.2015 za 6 začatých polhodín á 13,98 eur spolu 83,88 eur.

Žalobca si uplatnil náhradu cestovného použitím vlastného motorového vozidla právneho zástupcu zn. AUDI Q7, KE542IH pri ceste z Košíc do Starej Ľubovne a späť na pojednávaní dňa 12.5.2015. Podľa kópie technického preukazu sa jedná o motorové vozidlo s priemernou spotrebou 7,4 l na 100 km.

Za účasť na pojednávaní pri cene PHM 1,23 eur patrí cestovné: 198 km x 7,4 l/100 km (14,65) x 1,23 eur = 18,02 eur + 0,183 eur x 198 km = 36,23 eur čo je spolu 54,25 eur.

Právny zástupca žalobcu je platcom DPH, preto sa jeho odmena v zmysle § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky zvyšuje o DPH čo pri základe 466,35 eur je 20 % DPH 93,27 eur, potom trovy právneho zastúpenia žalobcu vrátane DPH činí suma 652,89 eur.

Ako bolo vyššie konštatované úspech žalobcu prevyšoval úspech žalovaného o 34,50 % a v takom pomere má žalobca právo na náhradu trov konania čo pri zaplattenom súdnom poplatku v sume 144,50 eur činí 49,85 eur a pri trovách právneho zastúpenia 652,89 eur činí 225,25 eur.

Trovy konania v celkovej výške 275,10 eur pozostávajúce zo zaplatteného súdneho poplatku v sume 49,85 eur a z trov právneho zastúpenia v sume 225,25 eur je žalovaný povinný v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať

v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto rozsudku na súde proti

rozhodnutiu, ktorého odvolanie smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.